

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL	
Înregistrat nr.	4208
Data	09.08.2019

Secretariat Sedinte

From: <Secretariat.DRPSP@mfinante.gov.ro>
Date: Friday, August 09, 2019 11:01 AM
To: <ces@ces.ro>; <secretariat.sedinte@ces.ro>; <asilvia@ces.ro>; <silvia.ariciu@gmail.com>; <office_ces@yahoo.com>
Attach: Nota fundamentare avizata_complet.pdf; OG REVIZUITA 8 aug curat.docx; Aviz MJ.pdf
Subject: MFP Retransmitere proiect OG modificare CPF - armonizare directiva

Domnului Iacob BACIU
Președinte, Consiliul Economic și Social

Stimate domnule Președinte,

Vă retransmitem, atasat, proiectul Ordonanței Guvernului pentru modificarea și completarea Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu rugămintea de a fi introdus pe Ordinea de zi a comisiilor de specialitate, precum și a Plenului Consiliului Economic și Social, în vederea obținerii avizelor conform Legii nr.248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, vă facem cunoscut că proiectul menționat mai sus a fost analizat în cadrul ședinței Comisiei de dialog social desfășurate în data de 30.07.2019, la sediul Ministerului Finanțelor Publice, din B-dul. Libertății, nr.16, sector 5, București.

Cu deosebită considerație,

09.08.2019.
 Direcția
 Elaborație și
 Proiectare
 Mădălin

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

la Ordonanța Guvernului
pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură
fiscală

<p>Secțiunea 1 Titlul proiectului de act normativ.</p>	
<p>ORDONANȚĂ pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală</p>	
<p>Secțiunea a 2 – a Motivul emiterii actului normativ</p>	
<p>Având în vedere că, în calitatea sa de stat membru cu drepturi depline al Uniunii Europene, României îi revine sarcina de a transpune și implementa directivele adoptate de Uniunea Europeană,</p> <p>luând în considerare faptul că România are obligația transpunerii Directivei 2017/1852/UE a Consiliului privind mecanismele de soluționare a litigiilor fiscale în Uniunea Europeană până la data de 30 iunie 2019, precum și obligația de a comunica Comisiei Europene textul acestor măsuri,</p> <p>ținând cont că statele membre urmează să aplice măsurile respective de la data de 1 iulie 2019,</p> <p>în considerarea faptului că orice întârziere a autorităților române poate conduce la declanșarea acțiunii de neîndeplinire a obligațiilor de stat membru, potrivit art.258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,</p> <p>pentru evitarea impunerii sancțiunilor împotriva României conform art.260 alin.(3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene care accelerează mecanismul de impunere a sancțiunilor pecuniare în cazul în care Comisia Europeană sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu privire la faptul că România nu și-a îndeplinit obligația de a comunica măsurile de transpunere a unei directive în conformitate cu o procedură legislativă, având în vedere Comunicarea C(2016)8600 potrivit căreia Comisia Europeană va solicita Curții de Justiție a Uniunii Europene să aplice statelor membre care depășesc termenul de transpunere a directivei, atât o sumă forfetară care, în cazul României, potrivit Comunicării COM [C/2019/1396] va fi de minim 1.592.000 euro, cât și penalități cu titlu cominatoriu între 1.925 euro și 115.506 euro/zi,</p> <p>luând în considerare necesitatea depunerii tuturor diligențelor pentru transpunerea în termen a Directivei 2017/1852/UE și notificarea măsurilor de transpunere înainte de sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene.</p>	
<p>1. Descrierea situației actuale</p>	<p>În prezent, situațiile în care statele membre ale Uniunii Europene interpretează sau aplică diferit dispozițiile acordurilor și convențiilor fiscale bilaterale, inclusiv ale Convenției privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate (90/436/CEE) (denumită în continuare „Convenția de arbitraj a Uniunii”), pot crea obstacole fiscale importante pentru societățile</p>

	<p>comerciale care își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier. Aceste aspecte creează o sarcină fiscală excesivă pentru societățile comerciale și pot să perturbe activitatea economică și să genereze probleme de eficacitate, având în același timp un impact negativ asupra investițiilor transfrontaliere și a creșterii economice.</p> <p>Totodată, mecanismele prevăzute în prezent în tratatele fiscale bilaterale și în Convenția de arbitraj a Uniunii pot să nu asigure soluționarea eficace a unor astfel de litigii, în timp util, în toate cazurile. Exercițiul de monitorizare desfășurat în cadrul implementării Convenției de arbitraj a Uniunii a evidențiat o serie de deficiențe importante, în special în ceea ce privește accesul la procedură și durata și încheierea efectivă a acesteia.</p> <p>Cele de mai sus constituie motive pentru care, este necesar să existe, în cadrul Uniunii Europene, mecanisme care să facă posibilă soluționarea eficace a litigiilor legate de interpretarea și aplicarea tratatelor fiscale bilaterale și a Convenției de arbitraj a Uniunii și, în special, a litigiilor care conduc la o dublă impunere.</p> <p>Astfel, pentru a garanta securitatea juridică și un mediu economic favorabil investițiilor, precum și pentru a obține sisteme de impozitare echitabile și eficiente în Uniunea Europeană, a fost adoptată Directiva 2017/1852/UE a Consiliului privind mecanismele de soluționare a litigiilor fiscale în Uniunea Europeană, urmărindu-se astfel a se introduce un cadru funcțional și eficient de soluționare a litigiilor fiscale.</p>
<p>2. Schimbări preconizate</p>	<p>În luna octombrie 2017 a fost adoptată Directiva 2017/1852/UE a Consiliului privind mecanismele de soluționare a litigiilor fiscale în Uniunea Europeană, act menit să creeze un cadru armonizat și transparent pentru soluționarea litigiilor fiscale și, astfel, să ofere beneficii tuturor contribuabililor.</p> <p>Potrivit acestui act normativ, soluționarea litigiilor trebuie să se aplice în situații diferite de interpretare și aplicare a tratatelor fiscale bilaterale și a Convenției de arbitraj a Uniunii, în special în situații diferite de interpretare și aplicare care conduc la dubla impozitare.</p> <p>Acest lucru urmează să se realizeze printr-o procedură în cadrul căreia, ca prim pas, cazul să fie transmis autorităților fiscale din statele membre vizate în vederea soluționării litigiului prin procedura amiabilă. În acest context, statele membre sunt încurajate să utilizeze mijloace alternative de soluționare a litigiilor, fără caracter obligatoriu, cum ar fi medierea sau concilierea, pe parcursul ultimelor etape ale perioadei procedurii amabile.</p> <p>Dacă nu se ajunge la un acord amiabil într-un anumit interval de timp, cazul urmează să fie supus unei proceduri de soluționare a litigiilor, fie prin structuri ad-hoc, fie prin structuri cu un caracter mai permanent. Astfel, procedurile de soluționare a litigiilor se concretizează prin intermediul unei comisii consultative, alcătuite atât din reprezentanți ai autorităților fiscale în cauză, cât și din personalități independente, sau prin intermediul unei comisii de soluționare alternativă a litigiilor (aceasta din urmă asigurând flexibilitatea în alegerea metodei de soluționare a litigiilor).</p> <p>De asemenea, după caz, statele membre ar putea alege, prin acord bilateral, să utilizeze orice altă procedură de soluționare a litigiilor pentru soluționarea litigiului cu efect obligatoriu, cum ar fi procedura de arbitraj cu ofertă finală – final offer arbitration (cunoscută și sub</p>

	<p>numele de arbitraj cu cea mai bună ofertă finală – last best offer arbitration).</p> <p>Autoritățile fiscale trebuie să ia o decizie finală obligatorie ținând cont de avizul comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiilor.</p> <p>Prin urmare, mecanismul îmbunătățit de soluționare a litigiilor prevăzut de Directiva 2017/1852 se bazează pe sistemele existente în Uniune, inclusiv pe Convenția de arbitraj a Uniunii, însă, domeniul de aplicare al acesteia este mai extins decât cel al Convenției de arbitraj a Uniunii, care se limitează la litigiile privind prețurile de transfer și atribuirea profiturilor către sediile permanente.</p> <p>Prezenta directivă se aplică tuturor contribuabililor care datorează impozite pe venit și pe capital reglementate de tratate fiscale bilaterale și de Convenția de arbitraj a Uniunii.</p> <p>În ceea ce privește persoanele fizice, microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii, directiva prevede o sarcină administrativă mai redusă atunci când apelează la procedura de soluționare a litigiilor. În acest context, potrivit pct. 2 din Reglementările contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014, cu modificările și completările ulterioare, acestea transpun prevederile Directivei 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr. 182 din data de 29 iunie 2013.</p> <p>La pct. 9, respectiv 10, din reglementările menționate sunt cuprinse prevederi referitoare la gruparea entităților, respectiv a grupurilor de întreprinderi, în funcție de criteriile de mărime prevăzute de Directivă.</p>
3. Alte informații	Nu este cazul
<p>Secțiunea a 3-a</p> <p>Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ</p>	
1. Impactul macroeconomic	Nu este cazul
1¹ Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Proiectul de act normativ nu creează distorsiuni ale mecanismelor concurențiale existente și nu are impact asupra domeniului ajutoarelor de stat
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Măsurile propuse prin acest proiect sunt favorabile mediului de afaceri deoarece au ca obiect eficientizarea procedurilor de soluționare a litigiilor fiscale cu privire la dubla impunere a contribuabililor din statele membre
2¹. Impactul asupra	Nu este cazul

sarcinilor administrative	
2 ² . Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii	Nu se elaborează raportul testului IMM, potrivit art. 6 alin. (2) lit. c) din Anexa 1 a HG nr. 561/2009.
3. Impactul social	Nu este cazul
4. Impactul asupra mediului	Nu este cazul
5. Alte informații	Nu au fost identificate

Secțiunea a 4-a
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

- mil. lei -

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		2020	2021	2022	2023	
I	2	3	4	5	6	7
1) Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acestea:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
2) Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acestea:						
(i) cheltuieli de personal						

(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
3) Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugete locale						
4) Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5) Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6) Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
7) Alte informații	În cazul care se înființează comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor, cheltuielile pentru funcționarea acestora se suportă din bugetul anual aprobat, în condițiile legii, a Ministerului Finanțelor Publice					
Secțiunea a 5-a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare						
1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ:						
a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ	Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare					
b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții	Ordin privind modalitatea de derulare a procedurii amiabile, precum și de relaționare a autorităților competente ale statelor membre în cauză					

	Ordin privind procedura de selecție în vederea includerii și excluderii persoanelor independente pe lista persoanelor independente, precum și durata mandatului acestora
1 ¹) Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice	Nu este cazul
2) Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Proiectul de act normativ transpune în totalitate prevederile Directivei (UE) 2017/1852 a Consiliului din 10 octombrie 2017 privind mecanismele de soluționare a litigiilor fiscale în Uniunea Europeană, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 265 din 14 octombrie 2017.
3) Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare;	Nu este cazul
4) Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Nu este cazul
5) Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Nu este cazul
6) Alte informații	Nu este cazul
Secțiunea a 6-a Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	
1) Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Prezentul proiect de act normativ a fost dezbătut în cadrul Comisiei de dialog social constituită la nivelul Ministerului Finanțelor Publice în ședința din data de 30.07.2019.
2) Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	Nu este cazul
3) Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale	Nu este cazul

autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	
4) Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Nu este cazul
5) Informații privind avizarea de către:	
a) Consiliul Legislativ	Este necesar avizul Consiliului Superior al Magistraturii
b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării	
c) Consiliul Economic și Social	Este necesar avizul Consiliului Economic și Social
d) Consiliul Concurenței	Este necesar avizul Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal
e) Curtea de Conturi	
6) Alte informații	Nu este cazul
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1) Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	Proiectul de act normativ se publică pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice potrivit dispozițiilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată și a fost dezbătut în cadrul Comisiei de Dialog Social la care participă reprezentanți ai organismelor interesate
2) Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul
3) Alte informații	Nu este cazul

Secțiunea a 8-a Măsuri de implementare	
1) Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Nu este cazul
2) Alte informații	Nu este cazul

Având în vedere cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Ordonanță a Guvernului pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

VICEPRIM-MINISTRU, INTERIMAR
MINISTRUL FINANTELOR PUBLICE

EUGEN-ORLANDO TEODOROVICI

AVIZĂM FAVORABIL

MINISTRUL PENTRU MEDIUL DE
AFACERI, COMERT SI
ANTREPRENORIA

ȘTEFAN – RADU OPREA

MINISTRUL DELEGAT PENTRU AFACERI
EUROPENE

GEORGE CIAMBA

MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE

RAMONA-NICOLE MANESCU

MINISTRUL JUSTIȚIEI

ANA BIRCHALL

cu observatii / 68536 /
2019

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Nr. 68536/08.08.2019

Către: Domnul Eugen-Orlando TEODOROVICI

Ministru

Ministerul Finanțelor Publice

Ref: proiectul de Ordonanță a Guvernului pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

Stimate Domnule Ministru,

Urmare adresei nr. 805.504/07.08.2019, vă restituim, alăturat, originalul proiectului actului normativ sus-menționat, **avizat favorabil cu următoarele observații:**

1. În acord cu prevederile art. 32 alin. (1) din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2009¹, este necesar a fi obținut avizul Ministerului pentru Relația cu Parlamentul.

2. În adresa MFP de înaintare a prezentului proiect de OG, sus-menționată, se precizează că „la nivelul legislației terțiare nu rămân de reglementat decât aspectele tehnice de punere în aplicare a dispozițiilor primare (modul de relaționare cu celelalte autorități competente, respectiv alte administrații fiscale din statele membre, sub aspectul formei de comunicare a documentației, a limbii utilizate în acest proces etc)”, însă potrivit proiectului de OG sfera soluțiilor legislative ce va fi cuprinsă într-un act de nivel terțiar, este mult mai largă, cuprinzând, inclusiv, modalitatea de derulare a procedurii amiabile, procedura de selecție în vederea includerii și excluderii persoanelor independente pe lista prevăzută la art. 289⁹, precum și durata mandatului acestor, fapt pentru care reiterăm² următoarea observație:

În ceea ce privește dispozițiile art. 283⁵ alin (7) și ale art. 283⁹ din proiect³, arătăm că aceste prevederi vor avea ca efect consacarea la nivelul terțiar al legislației a unor elemente, precum modalitatea de derulare a procedurii amiabile și de relaționare a autorităților competente ale statelor membre în cauză, procedura de selecție în vederea includerii și excluderii persoanelor independente pe lista prevăzută la art. 289⁹, precum și durata mandatului acestora, ceea ce este contrar principiului ierarhiei actelor normative prevăzut de art. 4 din Legea nr. 24/2000, cu consecința lipșirii legislației vizate de orice

¹ ... potrivit acestor dispoziții: „Proiectele de ordonanțe elaborate în temeiul legilor de abilitare a Guvernului, adoptate în temeiul art. 115 alin. (1) din Constituție României, republicată, vor fi avizate de către Departamentul pentru Relația cu Parlamentul din punctul de vedere al încadrării în domeniile pentru care Guvernul este abilitat să emită ordonanțe”.

² ... transmisă și prin adresa MJ nr. 49903/05.08.2019.

³ ... potrivit căruia: „Modalitatea de derulare a procedurii amiabile, precum și de relaționare a autorităților competente ale statelor membre în cauză, se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

calitate normativă, criteriu de constituționalitate indispensabil conform art. 1 alin. (5) din Constituție.

Avem în vedere că este necesar ca nivelul primar al legislației să asigure claritate și precizie astfel încât drepturile subiectelor asupra cărora se vor aplica normele să fie garantate, legislația de nivel secundar trebuie să asigure cadrul pentru a organiza executarea legilor, iar normele de nivel terțiar trebuie să prevadă doar completările tehnice necesare care ar încălca inutil un text la nivel de lege sau la nivel de HG. Prin urmare, o trimitere direct la nivel de ordin pentru a organiza executarea legilor este contrară art. 108 alin. (2) din Constituția României, republicată.

3. Privitor la argumentele transmise prin adresa MFP nr. 805.504/07.08.2019 potrivit cărora „criteriile în funcție de care se vor nominaliza/exclude persoanele independente de pe lista prevăzută la art. 283⁹ (...) se regăsesc în cuprinsul textului de lege, condițiile generale în funcție de care se va aprecia cu privire la competența, independența, imparțialitatea și integritatea acestora fiind enumerate în cuprinsul art. 283⁸ alin. (4)”, arătăm că în cadrul acestui din urmă articol sunt reglementate motivele în baza cărora pot fi formate obiecții cu privire la numirea în comisia consultativă a oricăreia dintre persoanele independente. Astfel, din textul de lege nu reiese că acele motive enumerate la alin. (4) al art. 283⁸ din proiectul de OG sunt criteriile în funcție de care se vor nominaliza/exclude persoanele independente prevăzute la art. 283⁶. Drept urmare, din textul indicat de către inițiator nu rezultă care ar fi criteriile în funcție de care se apreciază independența, integritatea și imparțialitate persoanelor independente, motiv pentru care apreciem că nu sunt asigurate garanțiile de previzibilitate și claritate a normei, impuse de Lege nr. 24/2000.

De asemenea, reiterăm⁴ observațiile privitoare la prevederile art. 283⁹, în sensul că în măsura în care procedura de selecție⁵ va cuprinde și criteriile în funcție de care se vor determina competența, independența, imparțialitatea, integritatea, eventualul profil profesional și academic pe care vor trebui să le aibă persoanele ce vor fi numite în comisiile de soluționare a litigiilor fiscale, precum și în măsura în care acestea nu pot fi deduse în mod clar din cuprinsul prezentului proiect de OG, apreciem că se poate aduce atingere principului ierarhiei actelor normative prevăzut de art. 4 din Legea nr. 24/2000, precum și art. 1 alin. (5) din Constituția României, republicată.

Astfel, criteriile în baza cărora vor fi determinate *persoanele independente* trebuie stabilite la nivel de lege, asigurându-se, astfel, un cadru coerent, previzibil și lipsit de echivoc privitor la condițiile concrete de includere/excludere a acestor persoane în comisiile de soluționare a litigiilor fiscale.

Așadar, în lipsa unor criterii, reglementate la nivel primar, în funcție de care vor fi constatate condițiile de competență, independență, imparțialitate și integritate sus-menționate, norma nu respectă exigențele de previzibilitate și stabilitate impuse de principiul legalității prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituția României, republicată.

Precizăm faptul că răspunderea pentru elaborarea proiectului de act normativ, inclusiv, pentru necesitatea și oportunitatea promovării acestuia, precum și pentru realitatea și corectitudinea datelor prezentate revine inițiatorului/co-inițiatorului, în calitate de autoritate publică de reglementare în domeniu, Ministerul Justiției avizând proiectul

⁴ ... transmise și prin adresa MJ nr. 49903/05.08.2019.

⁵ ... în vederea includerii și excluderii persoanelor independente pe lista prevăzută la art. 283⁹ din proiect.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

exclusiv din punct de vedere al constituționalității și legalității, precum și potrivit cerințelor normelor de tehnică legislativă, în condițiile legii.

Cu deosebită considerație,

Ana BIRCHALL,

Ministrul Justiției

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I.6 din Legea nr. 128/2019 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I - Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Denumirea TITLULUI IX – ”Procedura amiabilă pentru evitarea/eliminarea dublei impuneri” se modifică și va avea următorul cuprins:

”TITLUL IX – Soluționarea litigiilor fiscale generate de interpretarea și aplicarea acordurilor și convențiilor care prevăd evitarea/eliminarea dublei impuneri”

2. Înaintea articolului 282 se introduce Capitolul I, cu următoarea denumire:

”Capitolul I – Procedura amiabilă în baza acordurilor sau convențiilor pentru evitarea/eliminarea dublei impuneri și în baza Convenției 90/436/CEE privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate”

3. După articolul 283 se introduce un nou capitol, Capitolul II, cuprinzând articolele 283¹ – art. 283¹⁹, cu următorul cuprins:

”Capitolul II – Procedura amiabilă pentru evitarea/eliminarea dublei impuneri în baza Directivei (UE) 2017/1852 a Consiliului privind mecanismele de soluționare a litigiilor fiscale în Uniunea Europeană”

ART. 283¹

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Orice persoană afectată are dreptul să apeleze la una din procedurile prevăzute de:

a) Prezentul capitol care transpune prevederile Directivei (UE) 2017/1852 a Consiliului privind mecanismele de soluționare a litigiilor fiscale în Uniunea Europeană;

b) Acordurile sau convențiile de evitare a dublei impuneri la care România este parte;

c) Convenția 90/436/CEE privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate;

(2) Introducerea unei plângeri, astfel cum este prevăzut la art. 283³, pune capăt oricărei alte proceduri amiabile sau de soluționare a litigiilor desfășurate în temeiul instrumentelor juridice prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) și care privește aceeași chestiune litigioasă. Astfel de alte proceduri, în curs, în legătură cu aceeași chestiune litigioasă încetează începând cu data primei primiri a plângerii de către oricare dintre autoritățile competente ale statelor membre în cauză.

(3) Prezentul capitol stabilește:

a) norme privind mecanismul de soluționare a litigiilor între statele membre atunci când litigiile respective apar în urma interpretării și aplicării acordurilor și convențiilor care prevăd eliminarea dublei impuneri asupra veniturilor și, după caz, a capitalurilor, la care România este parte;

b) drepturile și obligațiile persoanelor afectate atunci când apar astfel de litigii.

(4) În sensul prezentului capitol, faptul care generează astfel de litigii este denumit chestiune litigioasă.

ART. 283²

Definiții

(1) În sensul prezentului capitol, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) autoritate competentă - autoritatea unui stat membru care a fost desemnată ca atare de către statul membru în cauză. În România, autoritatea competentă este A.N.A.F.;

b) instanță competentă - instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare;

c) dublă impunere - impunerea de către două sau mai multe state membre a unor impozite, reglementate de acordurile sau convențiile menționate la art. 283¹ alin. (3) lit. a), pentru aceleași venituri sau capitaluri impozabile atunci când această impunere generează una sau mai multe din următoarele situații:

1. obligații fiscale suplimentare;
 2. creșterea obligațiilor fiscale;
 3. anularea sau reducerea pierderilor fiscale, care ar putea fi utilizate pentru a compensa profiturile impozabile;
- d) persoană afectată - orice persoană fizică sau juridică cu rezidența fiscală în România sau într-un alt stat membru și a cărei impozitare este afectată direct de o chestiune litigioasă.

(2) Orice termen care nu este definit în prezentul capitol are înțelesul care îi este atribuit, în conformitate cu acordurile sau convențiile prevăzute la art. 283¹ alin. (3) lit. a), la data primirii primei notificări a acțiunii care are sau care urmează să aibă ca rezultat o chestiune litigioasă. În cazul în care acordurile sau convențiile prevăzute la art. 283¹ alin. (3) lit. a) nu prevăd o astfel de definiție, termenul nedefinit are înțelesul care îi este atribuit în cuprinsul normelor legale în vigoare în scopul stabilirii impozitelor care fac obiectul acordului sau convenției respective. În acest din urmă caz, orice înțeles atribuit în temeiul normelor fiscale naționale prevalează asupra înțelesului atribuit termenului în cuprinsul altor norme legale în vigoare.

ART. 283³

Plângeri

(1) După primirea de către persoana afectată a unei decizii de impunere care vizează dubla impunere, aceasta are dreptul să depună o plângere privind o chestiune litigioasă la A.N.A.F., solicitând soluționarea acesteia. Plângerea trebuie depusă în termen de trei ani de la comunicarea deciziei de impunere care are ca rezultat sau care urmează să aibă ca rezultat o chestiune litigioasă, indiferent dacă persoana afectată a recurs la căile de atac administrative sau judiciare disponibile în temeiul normelor legale în vigoare.

(2) Persoana afectată depune, simultan, plângerea conținând aceleași informații, fiecărei autorități competente a statelor membre în cauză, în termenul prevăzut la alin. (1), și precizează în plângere ce alte state membre sunt implicate.

(3) În cazul în care plângerea este depusă la A.N.A.F., prevederile art. 8 privind limba oficială în administrația fiscală se aplică în mod corespunzător.

(4) A.N.A.F. înștiințează atât persoana afectată cât și celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză cu privire la primirea plângerii, în termen de 60 de zile de la data înregistrării acesteia.

(5) A.N.A.F. informează celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză cu privire la limba de comunicare pe care o utilizează pe parcursul procedurilor.

(6) Plângerea persoanei afectate trebuie să cuprindă următoarele informații și documente:

a) numele, adresa/adresele, codul de identificare fiscală/numărul sau numerele de identificare fiscală și orice alte informații necesare pentru identificarea persoanei sau persoanelor afectate care au depus plângerea la A.N.A.F. și a oricărei alte persoane afectate;

b) perioadele fiscale avute în vedere;

c) detalii privind faptele și circumstanțele relevante pentru cazul respectiv, inclusiv detalii privind structura tranzacției și relațiile dintre persoana afectată și celelalte părți implicate în tranzacțiile relevante, precum și cu privire la faptele stabilite cu bună credință în cadrul unui acord obligatoriu reciproc, respectiv soluție fiscală individuală anticipată sau acord de preț în avans prevăzute la art. 52, încheiat anterior între persoana afectată și administrația fiscală, după caz. De asemenea, persoana afectată trebuie să ofere informații referitoare la natura și data acțiunilor care au condus la chestiunea litigioasă, inclusiv, după caz, detalii privind aceleași venituri încasate în celălalt stat membru și privind includerea unor astfel de venituri în categoria veniturilor impozabile din celălalt stat membru și detalii privind impozitul plătit sau care urmează a fi plătit în legătură cu astfel de venituri în celălalt stat membru, precum și cuantumul aferent în monedele statelor membre în cauză, însoțite de copii ale tuturor documentelor justificative;

d) o trimitere la normele legale în vigoare și la acordurile sau convențiile prevăzute la art. 283¹ alin. (3) lit. a). În cazul în care se aplică mai multe acorduri sau convenții, persoana afectată precizează convenția care generează chestiunea litigioasă.

e) informații și copii ale documentelor justificative cu privire la:

1. motivul pentru care persoana afectată consideră că există o chestiune litigioasă;

2. detalii privind căile de atac administrative și judiciare, procedurile inițiate de persoana afectată în ceea ce privește tranzacțiile relevante, precum și copii ale deciziilor de soluționare a contestației și/sau ale hotărârilor judecătorești pronunțate, după caz, în legătură cu chestiunea litigioasă;

3. declarație scrisă a persoanei afectate prin care se angajează să răspundă cât mai complet și mai rapid posibil tuturor cererilor corespunzătoare formulate de A.N.A.F. și să furnizeze orice documentație la cererea acesteia;

4. informații cu privire la decizia de impunere care conduce la chestiunea litigioasă, inclusiv la decizia de impunere rămasă definitivă în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare, emise de A.N.A.F., precum și o copie a oricăror altor documente emise de celelalte autorități fiscale ale statelor membre în cauză în ceea ce privește chestiunea litigioasă, după caz;

5. informații cu privire la orice plângere depusă de persoana afectată în baza unei alte proceduri amiabile sau a unei alte proceduri de soluționare a litigiilor privind aceeași chestiune litigioasă, astfel cum acestea sunt prevăzute la art. 283¹ alin. (1) lit. b) și c) și o declarație scrisă a persoanei afectate prin care se angajează că urmează să respecte dispozițiile art. 283¹ alin. (2), după caz;

(7) În termen de 90 de zile de la data primirii plângerii, A.N.A.F. poate solicita informații și documente suplimentare, față de cele menționate la alin. (6), care sunt necesare pentru a efectua examinarea pe fond a cazului respectiv.

(8) Persoana afectată răspunde în termen de 90 de zile de la data primirii solicitării prevăzute la alin. (7) și transmite, simultan, o copie a acestui răspuns autorităților competente ale celorlalte state membre în cauză.

(9) Furnizarea informațiilor și documentelor prevăzute la alin. (6) și (7) poate fi refuzată în cazul în care ar conduce la divulgarea unui secret comercial, industrial sau profesional ori a unui procedeu comercial sau a unor informații a căror divulgare ar fi contrară politicii publice.

(10) Persoana afectată care dorește să retragă o plângere transmite, simultan, o notificare de retragere a plângerii, în scris, fiecărei autorități competente a statelor membre în cauză. Notificarea pune capăt, fără întârziere, tuturor procedurilor derulate în temeiul prezentului capitol. În cazul în care A.N.A.F. primește o astfel de notificare informează, de îndată, celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză cu privire la încheierea procedurilor.

(11) Persoana afectată poate retrage plângerea înainte de a se ajunge la un acord reciproc sau înainte de a se emite decizia finală de către autoritățile competente implicate.

(12) În cazul în care, din orice motiv, o chestiune litigioasă încetează să existe, toate procedurile derulate în temeiul prezentului capitol se încheie, iar A.N.A.F. informează, de îndată, persoana afectată cu privire la motivele de fapt și de drept ale încheierii procedurilor.

ART. 283⁴

Decizia autorității competente cu privire la plângere

(1) În termen de 180 de zile de la primirea plângerii sau în termen de 180 de zile de la primirea informațiilor și documentelor solicitate în temeiul art. 283³ alin. (7), dacă această dată este ulterioară celei dintâi, A.N.A.F. decide dacă:

- a) acceptă plângerea și demarează procedura amiabilă prevăzută la art. 283⁵;
- b) acceptă plângerea și soluționează chestiunea litigioasă, în mod unilateral, fără implicarea celorlalte autorități competente;
- c) respinge plângerea.

(2) A.N.A.F. decide să respingă plângerea, în termenul prevăzut la alin. (1), în cazul în care:

- a) plângerea nu conține informațiile și documentele solicitate în temeiul art. 283³ alin. (6);
- b) persoana afectată nu furnizează informațiile și documentele solicitate în temeiul art. 283³ alin. (7);
- c) nu există o chestiune litigioasă;
- d) plângerea nu a fost introdusă în termenul de trei ani prevăzut la art. 283³ alin. (1).

(3) A.N.A.F. notifică, de îndată, persoana afectată și autoritățile competente ale statelor membre în cauză cu privire la decizia luată.

(4) În cazul în care A.N.A.F. decide să soluționeze chestiunea litigioasă în mod unilateral, procedurile derulate în temeiul prezentului capitol se încheie.

(5) În cazul în care A.N.A.F. decide respingerea plângerii, aceasta indică, în cuprinsul notificării adresate persoanei afectate, motivele de fapt și de drept ale respingerii.

(6) În cazul în care A.N.A.F. nu a luat nicio decizie cu privire la plângere în termenul prevăzut la alin. (1), plângerea este considerată acceptată de către aceasta.

(7) În cazul în care plângerea a fost respinsă, persoana afectată poate proceda după cum urmează:

a) dacă plângerea a fost respinsă de către toate autoritățile competente în cauză, persoana afectată poate contesta decizia de respingere emisă de A.N.A.F., prin derogare de la prevederile art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, direct la instanța competentă, în termen de 30 de zile de la notificare;

b) dacă plângerea a fost respinsă de cel puțin una dar nu de toate autoritățile competente în cauză, persoana afectată poate depune la A.N.A.F., în sensul art. 283⁶ alin. (1) lit. a), o cerere de înființare a comisiei consultative.

(8) În cazul prevăzut la alin. (7) lit. a) persoana afectată care exercită dreptul la o astfel de cale de atac nu poate adresa o cerere în temeiul art. 283⁶ alin. (1) lit. a):

a) cât timp decizia de respingere a plângerii face încă obiectul unei căi de atac judiciare, în conformitate cu normele legale în vigoare;

b) în cazul în care decizia de respingere a plângerii poate fi încă atacată, ulterior, în baza procedurii căii de atac din celelalte state membre în cauză;

c) în cazul în care decizia de respingere a plângerii a fost confirmată în baza procedurii căii de atac de la litera (a), dar nu se poate face derogare de la hotărârea instanței competente sau a altor autorități judiciare relevante din oricare dintre statele membre în cauză. În cazul în care a fost exercitat dreptul la o cale de atac, este luată în considerare hotărârea instanței relevante sau a altei autorități judiciare relevante, în sensul art. 283⁶ alin. (1) lit. a).

ART. 283⁵

Procedura amiabilă

(1) În cazul în care A.N.A.F. și celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză acceptă plângerea, A.N.A.F. depune toate diligențele necesare pentru a soluționa chestiunea litigioasă, prin procedura amiabilă, în termen de doi ani. Termenul de doi ani începe să curgă de la data ultimei notificări a deciziei de acceptare a plângerii a uneia dintre autoritățile competente ale statelor membre în cauză.

(2) În cazuri temeinic justificate, termenul de doi ani prevăzut la alin. (1) poate fi prelungit cu până la un an la cererea A.N.A.F. sau a oricăreia dintre autoritățile competente ale statelor

membre în cauză, adresată tuturor celorlalte autorități competente ale statelor membre în cauză. A.N.A.F. notifică persoanei afectate prelungirea termenului prevăzut la alin. (1).

(3) În cazul în care A.N.A.F. a ajuns la un acord cu celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză privind modul de soluționare a chestiunii litigioase în termenul prevăzut la alin. (1), emite prin ordin al președintelui A.N.A.F. decizia de soluționare a procedurii amiabile și o transmite persoanei afectate, de îndată.

(4) Decizia de soluționare a procedurii amiabile devine obligatorie și executorie, cu condiția ca persoana afectată să o accepte și să renunțe la dreptul de a promova oricare altă cale de atac, fie administrativă, fie judiciară. În cazul în care sunt în derulare alte căi de atac, decizia de soluționare a procedurii amiabile devine astfel obligatorie și executorie numai după ce persoana afectată prezintă A.N.A.F. dovezi că au fost luate măsuri în vederea încheierii acestora. Astfel de dovezi trebuie prezentate în termen de cel mult 60 de zile de la data la care decizia respectivă a fost comunicată persoanei afectate.

(5) Decizia de soluționare a procedurii amiabile este pusă în aplicare, de îndată, indiferent de termenele de prescripție prevăzute de normele legale în vigoare.

(6) În cazul în care A.N.A.F. și autoritățile competente ale statelor membre în cauză nu au ajuns la un acord privind modul de soluționare a chestiunii litigioase în termenul prevăzut la alin. (1) sau (2) după caz, A.N.A.F. notifică persoana afectată în legătură cu acest lucru, indicând motivele de fapt și de drept pentru care nu s-a ajuns la un acord.

(7) Modalitatea de derulare a procedurii amiabile, precum și de relaționare a autorităților competente ale statelor membre în cauză, se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F..

ART. 283⁶

Soluționarea litigiilor de către comisia consultativă

(1) În baza unei cereri pe care persoana afectată o adresează A.N.A.F. și celorlalte autorități competente ale statelor membre în cauză, aceasta împreună cu celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză înființează o comisie consultativă, denumită în continuare comisia consultativă, în conformitate cu art. 283⁸, în cazul în care:

a) plângerea înaintată de persoana afectată este respinsă, în temeiul art. 283⁴ alin. (2), de cel puțin una dintre autoritățile competente ale statelor membre în cauză, dar nu de toate;

b) A.N.A.F. împreună cu celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză au acceptat plângerea depusă de persoana afectată, dar nu au ajuns la un acord cu privire la modul de soluționare pe cale amiabilă a chestiunii litigioase în termenul prevăzut la art. 283⁵ alin. (1) sau (2) după caz.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), persoana afectată poate adresa cererea de înființare a comisiei consultative dacă împotriva deciziei de respingere a plângerii: nu poate fi exercitată nicio cale judiciară de atac, nu există nicio cale judiciară de atac în curs sau aceasta a renunțat în mod formal la dreptul său la o cale judiciară de atac. Cererea include o declarație scrisă în acest sens.

(3) Persoana afectată formulează în scris cererea de înființare a comisiei consultative, în termen de cel mult 50 de zile de la data primirii notificării în conformitate cu art. 283⁴ alin. (3) sau cu art. 283⁵ alin. (6) sau 50 de zile de la data pronunțării hotărârii de către instanța competentă, în conformitate cu art. 283⁴ alin. (7) lit. a), după caz.

(4) Comisia consultativă este înființată în termen de cel mult 120 de zile de la primirea cererii prevăzute la alin. (1). În acest sens, președintele comisiei consultative trimite o notificare, fără întârziere, persoanei afectate.

(5) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), comisia consultativă adoptă o decizie privind acceptarea sau respingerea plângerii în termen de 180 de zile de la data înființării. Aceasta notifică decizia sa autorităților competente în termen de 30 de zile de la adoptare.

(6) În cazul în care comisia consultativă adoptă o decizie de acceptare a plângerii, la cererea A.N.A.F. sau a uneia dintre celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză este inițiată procedura amiabilă prevăzută la art. 283⁵. Autoritatea competentă care solicită inițierea procedurii amiabile notifică această cerere comisiei consultative, celorlalte autorități competente ale statelor membre în cauză și persoanei afectate. Termenul prevăzut la art. 283⁵ alin. (1) sau (2) după caz, începe să curgă de la data notificării deciziei luate de către comisia consultativă cu privire la acceptarea plângerii.

(7) În cazul în care nici A.N.A.F. sau nici celelalte autoritățile competente în cauză nu au solicitat inițierea procedurii amiabile în termen de 60 de zile de la data notificării deciziei comisiei consultative de acceptare a plângerii, comisia consultativă emite un aviz cu privire la modul de soluționare a chestiunii litigioase, după cum este prevăzut la art. 283¹⁴ alin. (1). În

acest caz, termenul prevăzut la art. 283¹⁴ alin. (1) începe să curgă de la data la care termenul de 60 de zile a expirat.

(8) În cazul în care comisia consultativă adoptă o decizie de respingere a plângerii, procedurile derulate în temeiul prezentului articol se încheie.

(9) În cazul menționat la alin. (1) lit. b), comisia consultativă emite un aviz cu privire la modul de soluționare a chestiunii litigioase, în conformitate cu art. 283¹⁴ alin. (1).

ART. 283⁷

Numirea de către instanțele competente sau de către organismul național împuternicit să facă numiri

(1) În cazul în care comisia consultativă nu este înființată în termenul prevăzut la art. 283⁶ alin.

(4) întrucât A.N.A.F. sau celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză nu au nominalizat cel puțin o persoană independentă și un supleant al acesteia în comisia consultativă, persoana afectată poate adresa o sesizare în acest sens instanțelor competente sau oricărui alt organism național împuternicit să facă numiri din statele membre care nu au făcut nominalizările. În România organismul național împuternicit să facă numiri este Ministerul Finanțelor Publice.

(2) Sesizarea prevăzută la alin. (1) se depune în termen de 30 de zile de la expirarea termenului de 120 de zile menționat la art. 283⁶ alin. (4).

(3) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se numește o persoană independentă și un supleant din lista prevăzută la art. 283⁹. Ulterior, Ministerul Finanțelor Publice comunică ordinul atât persoanei afectate cât și A.N.A.F..

(4) A.N.A.F. informează celelalte autorități implicate cu privire la ordinul prevăzut la alin. (3).

(5) Persoanele afectate adresează sesizarea cu privire la numirea persoanelor independente și a supleanților acestora fiecărui stat de rezidență al acestora, dacă sunt implicate în procedură cel puțin două persoane afectate, sau statelor membre ale căror autorități competente nu au reușit să numească cel puțin o persoană independentă și un supleant, dacă este implicată o singură persoană afectată.

ART. 283⁸

Comisia consultativă

(1) Comisia consultativă prevăzută la art. 283⁶ are următoarea componență:

a) un președinte;

b) un reprezentant din partea fiecărei autorități competente ale statelor membre în cauză. Dacă autoritățile competente sunt de acord, numărul acestor reprezentanți poate crește la doi pentru fiecare autoritate competentă;

c) o persoană independentă care este numită de fiecare autoritate competentă din statele membre în cauză din lista menționată la art. 283⁹. Dacă autoritățile competente sunt de acord, numărul acestor persoane numite poate crește la două pentru fiecare autoritate competentă.

(2) Normele privind numirea persoanelor independente se stabilesc de comun acord între autoritățile competente ale statelor membre în cauză. După numirea persoanelor independente, se numește câte un supleant pentru fiecare din ele, conform normelor privind numirea persoanelor independente, în cazul în care acestea se află în imposibilitatea de a-și duce la îndeplinire sarcinile.

(3) În cazul în care normele privind numirea persoanelor independente nu au fost convenite în conformitate cu alin. (2), numirea acestora se face prin tragere la sorți.

(4) A.N.A.F. sau orice autoritate competentă dintr-un stat membru în cauză poate formula obiecții cu privire la numirea în comisia consultativă a oricăreia dintre persoanele independente, cu excepția cazului în care persoanele independente au fost numite de către instanța competentă sau de organismul național împuternicit să facă numiri din statele membre în cauză, astfel cum se prevede la art. 283⁷. Obiecțiile pot fi formulate pentru oricare din motivele convenite, în prealabil, cu celelalte autorități competente în cauză sau pentru oricare dintre următoarele motive:

a) persoana respectivă face parte dintr-o administrație sau autoritate fiscală din statele membre în cauză sau acționează în numele acesteia sau a fost într-o asemenea situație în orice moment pe parcursul celor trei ani precedenți numirii ei;

b) persoana respectivă are sau a avut o participație semnificativă sau un drept de vot în cadrul oricăreia dintre persoanele afectate în cauză sau dacă este sau a fost, în orice moment pe parcursul ultimilor cinci ani anteriori datei numirii sale, angajat sau consultant al acesteia;

c) persoana respectivă nu prezintă o garanție suficientă de obiectivitate în vederea soluționării litigiului sau a litigiilor cu privire la care urmează să fie luată o decizie;

d) persoana respectivă este un angajat al unei întreprinderi care furnizează consultanță fiscală sau oferă, într-un alt mod, consultanță fiscală cu titlu profesional sau s-a aflat într-o asemenea situație în orice moment pe parcursul unei perioade de cel puțin trei ani anterioare datei numirii sale.

(5) A.N.A.F. sau orice autoritate competentă a unui stat membru în cauză poate solicita ca o persoană independentă sau supleantul său, care au fost numiți în conformitate cu alin. (2) sau (3) după caz, să informeze despre orice interes, relație sau orice alt aspect care este de natură să afecteze independența sau imparțialitatea persoanei respective sau care ar putea crea în mod rezonabil aparența unei atitudini părtinitoare în cadrul procedurilor.

(6) Timp de douăsprezece luni de la emiterea deciziei comisiei consultative, o persoană independentă care face parte din comisia consultativă nu trebuie să se afle într-o situație care ar fi dat motive A.N.A.F. sau altei autorități competente să prezinte obiecții față de numirea sa, astfel cum este prevăzut la alin. (4), dacă ar fi fost în situația respectivă în momentul numirii sale în comisia consultativă respectivă.

(7) Reprezentanții fiecărei autorități competente și persoanele independente numite în conformitate cu alin. (1) aleg un președinte din lista persoanelor prevăzută de art. 283⁹. Cu excepția cazului în care reprezentanții fiecărei autorități competente și persoanelor independente convin altfel, președintele este un judecător.

ART. 283⁹

Lista persoanelor independente

(1) Lista persoanelor independente este formată din toate persoanele independente nominalizate de statele membre. În acest sens, A.N.A.F. nominalizează, pentru un mandat de 4 ani, cel puțin trei persoane ce dețin competențe în domeniul economic sau juridic, dovedite atât printr-un nivel superior al calificării profesionale, cât și prin experiența în acest domeniu, și care nu se regăsesc în niciuna dintre situațiile prevăzute la art. 283⁸ alin. (4) lit. a)-d). Neîndeplinirea condițiilor menționate anterior pe toată durata mandatului atrage excluderea de pe lista persoanelor independente.

(2) Procedura de selecție în vederea includerii și excluderii persoanelor independente pe lista prevăzută la alin. (1) se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F..

(3) A.N.A.F. notifică Comisiei Europene numele persoanelor independente pe care le-a nominalizat. De asemenea, A.N.A.F. furnizează Comisiei Europene informații complete și actualizate cu privire la profilul profesional și academic al acestor persoane, la competența și experiența lor, precum și la potențialele conflicte de interese. În notificare, A.N.A.F. poate preciza care dintre persoanele respective poate fi numită în funcția de președinte.

(4) A.N.A.F. informează, de îndată, Comisia Europeană cu privire la eventualele modificări aduse listei persoanelor independente.

(5) În cazul în care, ținând seama de dispozițiile prezentului articol, A.N.A.F. are motive întemeiate să formuleze obiecții față de menținerea unei persoane independente pe lista menționată la alin.(1) din motive de lipsă de independență, acesta informează Comisia Europeană, oferind elemente de probă adecvate în acest sens. Statul membru care a nominalizat persoana respectivă este informat cu privire la obiecțiile și elementele de probă furnizate de A.N.A.F., prin intermediul Comisiei Europene.

(6) În cazul în care A.N.A.F. a fost informată de către Comisia Europeană despre obiecții și elemente de probă privind lipsa de independență a uneia dintre persoanele independente nominalizate, ia măsurile necesare, în termen de 180 de zile, pentru a examina plângerea și a decide dacă să mențină sau să excludă persoana respectivă de pe listă. Ulterior, A.N.A.F. informează Comisia Europeană cu privire la decizia luată.

ART. 283¹⁰

Comisia de soluționare alternativă a litigiilor

(1) În cazul prevăzut la art. 283⁶ alin. (1) lit. b), A.N.A.F. împreună cu celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză poate conveni să înființeze:

a) o comisie consultativă;

b) o comisie de soluționare alternativă a litigiilor, denumită în continuare comisia de soluționare alternativă a litigiilor, în locul unei comisii consultative, care să emită un aviz privind modul de soluționare a chestiunii litigioase în conformitate cu art. 283¹⁴;

c) în mod excepțional, o comisie de soluționare alternativă a litigiilor sub forma unui comitet care să aibă un caracter permanent, denumit în continuare comitetul permanent.

(2) Cu excepția normelor privind independența membrilor prevăzute la art. 283⁸ alin. (4) și (5), componența comisiilor prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) poate să difere de cea a comisiei prevăzute la alin. (1) lit. a).

(3) Comisiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) pot aplica, după caz, orice procedură de soluționare a litigiilor pentru a soluționa chestiunea litigioasă cu efect obligatoriu. Ca alternativă la tipul de procedură de soluționare a litigiilor aplicat de comisia consultativă, și anume procedura avizului independent, orice alt tip de procedură de soluționare a litigiilor, inclusiv procedura de arbitraj cu ofertă finală, poate fi convenit de autoritățile competente ale statelor membre în cauză în temeiul prezentului articol și aplicat de comisia de soluționare alternativă a litigiilor.

(4) Prevederile art. 283¹² și art. 283¹³ se aplică comisiei de soluționare alternativă a litigiilor, cu excepția cazului în care se convine altfel în regulamentul de funcționare menționat la art. 283¹¹.

ART. 283¹¹

Regulamentul de funcționare

(1) A.N.A.F. întocmește, de comun acord cu autoritățile competente ale statelor membre în cauză, regulamentul de funcționare a comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor. Regulamentul se întocmește la fiecare instituire a uneia dintre comisiile menționate anterior și cuprinde cel puțin următoarele elemente:

- a) descrierea și caracteristicile chestiunii litigioase;
- b) termenii de referință cu privire la care autoritățile competente ale statelor membre se pun de acord în legătură cu aspectele de ordin juridic și practic care trebuie clarificate;
- c) forma organismului de soluționare a litigiilor, care poate fi fie o comisie consultativă, fie o comisie de soluționare alternativă a litigiilor, precum și tipul de procedură pentru soluționarea alternativă a litigiilor, dacă diferă de procedura avizului independent aplicată de comisia consultativă;
- d) calendarul procedurii de soluționare a litigiului;
- e) componența comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor, inclusiv numărul și numele membrilor, detalii referitoare la competențele și calificările acestora, precum și divulgarea oricărui conflict de interese ale membrilor;

f) normele care reglementează participarea persoanei/persoanelor afectate și a terților la proceduri, schimburile de note, informații și elemente de probă, costurile, tipul procedurii de soluționare a litigiilor care urmează a fi utilizată și orice alt aspect procedural sau organizatoric relevant;

g) aspectele logistice aferente lucrărilor comisiei consultative și emiterii avizului acesteia.

(2) În cazul în care o comisie consultativă este înființată pentru a emite un aviz în temeiul art. 283⁶ alin. (1) lit. (a), în regulamentul de funcționare se prevăd numai informațiile menționate la alin. (1) lit. a), d), e) și f).

(3) Regulamentul de funcționare se semnează de autoritățile competente ale statelor membre implicate în litigiu.

(4) În termenul de 120 de zile prevăzut la art. 283⁶ alin. (4), A.N.A.F. notifică persoanei afectate următoarele:

a) regulamentul de funcționare al comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiilor;

b) data până la care trebuie adoptat avizul privind soluționarea chestiunii litigioase;

c) trimiteri la orice normă juridică aplicabilă din legislația în vigoare și la orice acorduri sau convenții aplicabile.

(5) În cazul în care numirea persoanelor independente se face de Ministerul Finanțelor Publice, conform art. 283⁷, A.N.A.F. împreună cu celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză înființează comisia consultativă și notifică informațiile prevăzute la alin. (4) după numirea președintelui comisiei consultative, cu respectarea unui termen de 120 de zile de la data la care a fost primită sesizarea prevăzută la art. 283⁷ alin. (1).

(6) Atunci când A.N.A.F. nu a notificat regulamentul de funcționare persoanei afectate în conformitate cu alin. (4) și (5), persoanele independente și președintele completează regulamentul de funcționare pe baza regulamentului de funcționare standard, elaborat de Comisia Europeană în temeiul art. 11 alin. (3) din Directiva 1852/2017, pe care îl transmit persoanei afectate în termen de 15 zile de la data înființării comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor. În cazul în care persoanele independente și președintele nu convin asupra regulamentului de funcționare sau nu îl notifică persoanei afectate, persoana

sau persoanele afectate se pot adresa instanței competente în unul dintre statele membre în cauză pentru a obține o dispoziție pentru punerea în aplicare a regulamentului de funcționare.

ART. 283¹²

Costurile procedurilor

(1) Cu excepția prevederilor de la alin. (3), precum și a cazului în care A.N.A.F. și celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză au convenit altfel, următoarele costuri se împart în mod egal între statele membre:

a) cheltuielile persoanelor independente, care reprezintă o sumă echivalentă cu media sumei rambursate în mod obișnuit înalților funcționari publici din statele membre în cauză; și

b) onorariile persoanelor independente, după caz, care se limitează la 1 000 EUR de persoană pentru fiecare zi de ședință a comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor.

(2) Costurile care revin persoanei afectate nu sunt suportate de statele membre.

(3) În cazul în care A.N.A.F. și celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză sunt de acord, toate costurile menționate la alin. (1) lit. a) și b) sunt suportate de persoana afectată în situația în care aceasta a făcut:

a) o notificare de retragere a plângerii în conformitate cu art. 283³ alin. (10) sau

b) o cerere în temeiul dispozițiilor art. 283⁶ alin. (1) în urma unei respingeri în temeiul art. 283⁴ alin. (2), iar comisia consultativă a decis că autoritățile competente relevante au respins plângerea în mod justificat.

(4) Costurile prevăzute de prezentul articol, care revin statului român, în conformitate cu regulamentul de funcționare prevăzut la art. 283¹¹, se suportă din bugetul A.N.A.F..

ART. 283¹³

Informații, elemente de probă și audieri

(1) În sensul procedurii menționate la art. 283⁶, în cazul în care autoritățile competente ale statelor membre în cauză sunt de acord, persoana sau persoanele afectate pot furniza comisiei consultative sau comisiei de soluționare alternativă a litigiilor orice informații, elemente de probă sau documente care ar putea fi relevante pentru luarea deciziei. Persoana sau persoanele

afectate și A.N.A.F. furnizează orice informații, elemente de probă sau documente la cererea comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), A.N.A.F. poate refuza să furnizeze informații comisiei consultative în oricare dintre următoarele cazuri:

a) obținerea informațiilor necesită măsuri administrative care contravin normelor legale în vigoare;

b) informațiile nu pot fi obținute în temeiul normelor legale în vigoare;

c) informațiile se referă la secrete comerciale, industriale sau profesionale ori la procese comerciale;

d) divulgarea informațiilor este contrară ordinii publice.

(3) Persoanele afectate pot, la cerere și cu acordul autorităților competente ale statelor membre în cauză, să se prezinte sau să fie reprezentate în fața comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor. Persoanele afectate se prezintă sau sunt reprezentate în fața comisiei la cererea comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor.

(4) Persoanele independente sau oricare alt membru nominalizat de A.N.A.F. au obligația de a păstra secretul profesional, în temeiul normelor legale în vigoare, în legătură cu informații pe care le primesc în calitate lor de membri ai comisiei consultative sau ai comisiei de soluționare alternativă a litigiilor. Persoanele afectate și, după caz, reprezentanții acestora se angajează să respecte obligația de confidențialitate privind orice informații, inclusiv documente pe care le primesc în timpul lucrărilor comisiei consultative sau a comisiei de soluționare a litigiilor. Persoanele afectate și reprezentanții acestora fac o declarație în acest sens pe lângă A.N.A.F., atunci când li se solicită acest lucru în cursul lucrărilor.

ART. 283¹⁴

Avizul comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiilor

(1) O comisie consultativă sau o comisie de soluționare alternativă a litigiilor notifică avizul autorităților competente ale statelor membre în cauză în termen de 180 de zile de la data la care a fost instituită. În cazul în care comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor consideră că, dată fiind natura chestiunii litigioase, sunt necesare mai mult de 180 de zile pentru a emite un aviz, acest termen poate fi prelungit cu 90 de zile. Comisia consultativă

sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor informează autoritățile competente ale statelor membre în cauză și persoanele afectate cu privire la prelungire.

(2) Comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor își întemeiază avizul pe dispozițiile acordurilor sau convențiilor aplicabile prevăzute la art. 283¹ alin. (3) lit. (a), precum și pe oricare dintre normele legale în vigoare aplicabile.

(3) Comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor își adoptă avizul cu o majoritate simplă a membrilor săi. În cazul în care nu se poate ajunge la o majoritate, votul președintelui este definitiv pentru avizul final. Președintele comunică autorităților competente avizul comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiilor.

ART. 283¹⁵

Decizia finală

(1) În termen de 180 de zile de la notificarea avizului comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiilor, A.N.A.F. împreună cu autoritățile competente ale statelor membre în cauză procedează după cum urmează:

a) se pun de acord asupra modului de soluționare a chestiunii litigioase și emit o decizie finală cu respectarea avizului comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiului;

b) se pun de acord asupra modului de soluționare a chestiunii litigioase și emit o decizie finală fără respectarea avizului comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiului;

c) nu se pun de acord asupra modului de soluționare a chestiunii litigioase și emit o decizie finală cu respectarea avizului comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiului.

(2) În cazul în care persoana afectată este rezidentă fiscal în România, A.N.A.F. notifică, fără întârziere, persoanei afectate decizia finală privind chestiunea litigioasă. În absența unei astfel de notificări în termen de 30 de zile de la luarea deciziei, persoana afectată se poate adresa instanței competente în vederea obținerii deciziei.

(3) Decizia finală este obligatorie pentru statele membre în cauză și nu constituie un precedent. Decizia finală este pusă în aplicare cu condiția ca persoana sau persoanele afectate să o accepte

și să renunțe la dreptul de a exercita orice cale de atac de la nivel național în termen de 60 de zile de la data la care decizia a fost notificată, după caz.

(4) Cu excepția cazului în care Curtea de Apel București hotărăște că, în conformitate cu normele legale în vigoare privind căile de atac și prin aplicarea criteriilor prevăzute la art. 283⁸ alin. (4) și (6), a existat o lipsă de independență, decizia finală este pusă în aplicare de A.N.A.F. care, în urma deciziei, modifică impozitarea, indiferent de termenele de prescripție prevăzute de normele legale în vigoare. În cazul în care decizia nu a fost pusă în aplicare, persoana afectată poate sesiza Curtea de Apel București pentru a asigura punerea în aplicare a acesteia.

ART. 283¹⁶

Interacțiunea cu procedurile și derogările naționale

(1) Persoana afectată poate recurge la procedurile prevăzute de prezentul capitol, chiar dacă decizia de impunere care a generat chestiunea litigioasă a rămas definitivă în sistemul cailor naționale de atac.

(2) Înaintarea chestiunii litigioase spre soluționare prin aplicarea procedurii amiabile sau a procedurii de soluționare a litigiilor prevăzută la art. 283⁵ și, respectiv, la art. 283⁶, nu împiedică inițierea sau continuarea, în România, de proceduri judiciare sau de proceduri privind sancțiuni administrative și penale legate de aceleași aspecte.

(3) Persoanele afectate pot recurge la căile de atac pe care le au la dispoziție în temeiul normelor legale în vigoare. Cu toate acestea, atunci când persoana afectată a inițiat proceduri pentru a introduce o astfel de cale de atac, termenele menționate la art. 283⁴ alin. (1), respectiv, la art. 283⁵ alin. (1) și (2) încep să curgă de la data la care o hotărâre pronunțată în cadrul procedurilor respective a rămas definitivă sau la care procedurile respective au fost încheiate definitiv într-un alt mod ori la care procedurile au fost suspendate.

(4) În cazul în care o hotărâre definitivă privind o chestiune litigioasă a fost pronunțată de instanța competentă din România, înainte ca autoritățile competente ale statelor membre în cauză să fi ajuns la un acord în temeiul procedurii amiabile, prevăzute la art. 283⁵, cu privire la chestiunea litigioasă, A.N.A.F. notifică hotărârea definitivă a instanței competente celorlalte autorități competente ale statelor membre în cauză, iar procedura respectivă este încheiată începând cu data notificării respective;

(5) În cazul în care o hotărâre definitivă privind o chestiune litigioasă a fost pronunțată de instanța competentă din România înainte ca persoana afectată să fi depus o cerere în conformitate cu art. 283⁶ alin. (1), dispozițiile art. 283⁶ alin. (1) nu se aplică în cazul în care chestiunea litigioasă a rămas nesoluționată pe parcursul întregii proceduri amiabile prevăzute la art. 283⁵, caz în care A.N.A.F. informează celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză cu privire la efectul acestei hotărâri a instanței competente.

(6) Procedura de soluționare a litigiilor prevăzută la art. 283⁶ este încheiată dacă hotărârea definitivă a instanței competente a fost pronunțată în orice moment după ce o persoană afectată a făcut o cerere în temeiul art. 283⁶ alin. (1), dar înainte de emiterea de către comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor a avizului său adresat autorităților competente ale statelor membre în cauză, în conformitate cu art. 283¹⁴, caz în care A.N.A.F. informează celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză și comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor cu privire la efectul acestei hotărâri a instanței competente.

(7) Prin excepție de la art. 283⁶, A.N.A.F. poate refuza accesul la procedura de soluționare a litigiilor prevăzută la articolul respectiv în cazuri în care în România au fost aplicate sancțiuni în legătură cu veniturile sau capitalurile ajustate pentru infracțiunile de evaziune fiscală, inclusiv infracțiunile aflate în legătură cu acestea. În cazul în care au fost inițiate proceduri judiciare sau administrative care ar putea conduce la astfel de sancțiuni, iar aceste proceduri se desfășoară simultan cu oricare dintre procedurile menționate în prezentul capitol, A.N.A.F. poate suspenda procedurile desfășurate în temeiul prezentului capitol de la data acceptării plângerii până la data rezultatului final al procedurilor respective.

(8) A.N.A.F. poate să refuze accesul la procedura de soluționare a litigiilor prevăzută la art. 283⁶ în cazul în care o chestiune litigioasă nu se referă la dubla impunere. Într-un astfel de caz, A.N.A.F. informează persoana afectată și autoritățile competente ale statelor membre în cauză fără întârziere.

ART. 283¹⁷

Dispoziții speciale pentru persoane fizice și întreprinderi mici

(1) Prin excepție de la dispozițiile anterior menționate, în cazul în care persoana afectată este o persoană fizică, microîntreprindere sau întreprindere mică și nu face parte dintr-un grup mare, astfel cum acestea sunt definite în Reglementările contabile privind situațiile financiare anuale

individuale și situațiile financiare anuale consolidate, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014, cu modificările și completările ulterioare, persoana afectată poate depune plângerile, răspunsurile la o cerere de informații suplimentare, retragerile și cererile menționate la art. 283³ alin. (1), (7) și (10) și, respectiv, la art. 2836 alin. (1), denumite în continuare comunicările, numai la A.N.A.F. dacă persoana afectată este rezidentă fiscal în România.

(2) În termen de 60 de zile de la data primirii comunicărilor prevăzute la alin. (1), A.N.A.F. transmite, în același timp, o notificare autorităților competente ale tuturor celorlalte state membre în cauză. După transmiterea notificării, se consideră că persoana afectată a transmis comunicările tuturor celorlalte state membre în cauză la data notificării respective.

(3) În cazul în care A.N.A.F. primește informații suplimentare în temeiul art. 283³ alin. (7), aceasta transmite, în același timp, o copie autorităților competente ale tuturor celorlalte state membre în cauză. Comunicarea informațiilor suplimentare se consideră a fi realizată la data primirii unor astfel de informații de toate statele membre în cauză.

ART. 283¹⁸

Publicarea

(1) Comisia consultativă și comisia de soluționare alternativă a litigiilor își formulează avizele în scris.

(2) A.N.A.F. și celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză pot conveni să publice decizia finală prevăzută la art. 283¹⁵ în toate elementele sale, sub rezerva obținerii consimțământului din partea fiecărei persoane afectate în cauză.

(3) În cazul în care autoritățile competente sau persoana afectată în cauză nu sunt de acord cu publicarea deciziei finale în toate elementele sale, A.N.A.F. și celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză publică un rezumat al deciziei finale. Rezumatul deciziei finale cuprinde toate elementele prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/652 al Comisiei din 24 aprilie 2019 de stabilire a regulamentului de funcționare standard pentru comisia consultativă sau pentru comisia de soluționare alternativă a litigiilor și a unui formular standard pentru comunicarea informațiilor referitoare la publicarea deciziei finale în conformitate cu Directiva (UE) 2017/1852 a Consiliului.

(4) A.N.A.F. împreună cu celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză transmit persoanei afectate, înainte de publicare, informațiile care urmează să fie publicate, astfel cum este prevăzut la alin. (3). În cel mult 60 de zile de la primirea informațiilor respective, persoana afectată poate solicita A.N.A.F. și celorlalte autorități competente să nu publice informații care se referă la secrete comerciale, industriale sau profesionale ori la procese comerciale sau care contravin ordinii publice.

(5) A.N.A.F. împreună cu celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză notifică, de îndată, Comisiei Europene informațiile care urmează să fie publicate în conformitate cu alineatul (3).

ART. 283¹⁹

Rolul Comisiei și sprijinul administrativ

A.N.A.F. informează Comisia Europeană cu privire la măsurile adoptate cu scopul de a sancționa orice nerespectare a obligației de confidențialitate prevăzute la art. 283¹³ alin. (4).

Art. II – (1) Prevederile art. 283¹ – 283¹⁹ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cele aduse prin prezenta ordonanță, se aplică oricărei plângeri introduse începând cu 1 iulie 2019 cu privire la chestiuni litigioase legate de venituri sau capitaluri obținute într-un exercițiu financiar începând cu 1 ianuarie 2018 sau ulterior acestei date.

(2) Prevederile prevăzute la alin. (1) se aplică oricărei plângeri introduse în exerciții financiare anterioare sau înainte de data de 1 iulie 2019, cu condiția ca A.N.A.F. și autoritățile competente ale statelor membre în cauză să cadă de acord în acest sens.

*

Prezenta ordonanță transpune prevederile Directivei 2017/1852 a Consiliului din 10 octombrie 2017 privind mecanismele de soluționare a litigiilor fiscale în Uniunea Europeană, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 265 din 14 octombrie 2017.